جام جم
فرهنگ
CULTURE
۹
دوشنبه ۵ شهریور ۱۴۰۳ شماره ۶۸۴۳

آغاز پویش ملی کتاب‌خوانی

پویش ملی کتاب‌خوانی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با عنوان «یک کتاب مهمان ما» تا ۱۵ آبان امسال در بستر برنامه کاربردی (ماهک) برگزار خواهد شد. علاقه‌مندان در گروه‌های سنی شش سال یا پایین‌تر، هفت، هشت و ۹ سال و ۱۰ سال و بالاتر می‌توانند با «تولید پادکست با موضوع گلستان سعدی و کتاب‌های کانون پرورش فکری»، «خوانش گلستان سعدی و ارسال فایل صوتی» و «عکس سلفی با یکی از کتاب‌های کانون و کتابخانه خانگی» در این رویداد شرکت کنند. آثار باید در ساختار Mp3 با مدت زمان هر اثر ۵ تا ۱۰ دقیقه باشد و در ابتدای پادکست (نام باشگاه، مرکز و استان) نام اثر (معرفی آنچه در این پادکست خواهیم شنید) منبع و مآخذ حتماً عنوان شود. آثار به شکل فردی یا گروهی (با همکاری خانواده) می‌تواند تهیه شده و به پویش ملی کتاب‌خوانی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ارسال شود. جوایز برگزیدگان این پویش که همزمان با هفته کتاب و کتاب‌خوانی معرفی می‌شود، شامل کتاب الکترونیک به همراه کد تخفیف ۳۰ درصدی از سایت فروش محصولات کانون پرورش فکری به نشانی digiknaoon.ir و همچنین پیوستن به خانواده بزرگ کتاب‌خوان کانون است. برنامه کاربردی (اپلیکیشن) «ماهک» از طریق بستر فروشگاه‌های نرم‌افزاری عرضه برنامه‌های کاربردی دستگاه‌های هوشمند قابل نصب است.

تاغزه

طراحی نمایش‌های میدانی؛ دشوار لذت‌بخش

نمایش میدانی در سال‌های اخیر مورد توجه طیف گسترده‌ای از هنرمندان تئاتر و حتی مخاطبان قرار گرفته است. می‌توان گفت در این نمایش‌ها، علاوه بر داستان و روایت‌های جذاب و قابل تامل آن، مباحث فنی و طراحی صحنه نمایش هم جایگاه ویژه‌ای دارد و می‌تواند کارکردی مشابه قاب‌نویسی در ادبیات، برای جذب مخاطبان یک نمایش میدانی داشته باشد. بنابراین زمانی که به بررسی یک نمایش میدانی می‌پردازیم، طراح صحنه از کلیدی‌ترین عناصر و عوامل این اجراهاست و در موفقیت یا شکست نمایش میدانی تاثیرگذار است. ناظر بر جایگاه مهم طراح صحنه با مرتضی پورحیدری گفت‌وگویی داشتیم که در نمایش میدانی تنهاتر از مسیح مسئولیت حساس و مهم طراحی سازه‌های عظیم و صحنه‌های پر از رنگ، نور و بافت‌های تاریخی را برعهده داشته است؛ پورحیدری علاوه بر این‌که طراحی صحنه سریال تلویزیونی محکومین، سرگذشت، فیلم سینمایی لاک قرمز، شکار حلزون و... را در کارنامه کاری خود ثبت کرده، تجربه طراحی صحنه نمایش‌های میدانی متعددی را هم داشته است. وی پیش از طراحی صحنه تنهاتر از مسیح برای نمایش‌های میدانی دیگری از جمله جهان بانو، بازگشت، جان فدا و... نیز صحنه‌هایی را طراحی کرده است که همگی مورد استقبال جدی تماشاگران قرارگرفته‌اند.

صهیونیست دغدغه جهانی شده و اگر نمایشی از چنین دغدغه‌های به‌روزی صحبت کند، حتما خواهان دارد.

آیا تا به‌حال حمایتی برای آغاز چنین اجراهایی در خارج از کشور داشته‌اید یا برای این نوع تعاملات مذاکره کرده‌اید؟

ما در عراق و سوریه توانستیم اجرا کنیم، ولی به‌هرحال نمایش‌های میدانی فاخر هزینه سنگینی دارد، به‌خصوص اگر قرار باشد در خارج از کشور تولیدکننده، اجرا شود. اگر این هزینه‌ها تامین شود، استقبال از سوی کشورهای دیگر وجود دارد. همین حالا تنهاتر از مسیح بدون بودجه خاص یا حمایت دستگاه‌ها و فقط به‌واسطه حمایت مردم و نذر اشک آنها، توانسته تاکنون اجرا شود و تا پایان صفر به اجرا ادامه خواهیم داد. سؤال من این است که چرا نباید از تولیدات فرهنگی اثرگذار حمایت شود؟ همین حالا کدام فیلم یا تئاتر هر شب ۶ هزار مخاطب دارد؟ نمایش میدانی تنهاتر از مسیح و تجربیات قبلی ما همگی با همین تعداد مخاطبان چند هزار نفری مواجه بودند و نمی‌فهمم چرا از این نوع نمایش‌ها حمایت جدی‌تری صورت نمی‌گیرد؟

از آنجایی که هیأت‌های مذهبی خاستگاه مردمی دارند و رویکرد آنها فرهنگی و اجتماعی است، از سوی دیگر نمایش‌های میدانی مانند تنهاتر از مسیح به‌واسطه پشتیبانی مردم به حیات خود ادامه می‌دهد، آیا می‌توان به‌عنوان بخشی از مسئولیت یا برنامه‌های هیأت مذهبی را به اجرای نمایش‌های میدانی خرد و کلان اختصاص داد؟

با تاکید به این‌که به هر حال هیات‌های مذهبی سازوکار خود را دارند، اما فکر می‌کنم این ظرفیت در هیات وجود دارد. در مواردی دیده‌ایم هیات و فعالیت‌های مخصوص به آن مانند روضه‌خوانی، نوحه‌خوانی و سخنرانی وجود دارد و افزودن حظی که حضار از چنین مجالسی می‌برند، مثلا خرابه شامی هم طراحی کرده‌اند و در حد وسع خودشان به اجرای نمایش‌های میدانی کوچکی می‌پردازند. گرچه نمایش دینی در هیات می‌تواند مکمل باشد، اما الزامی به این کار نیست، چراکه هیات به‌هر حال اعتبار و رویه خاص خودش را دارد و سال‌ها با همین روند به حیات خود ادامه داده و ان‌شاءا... هزاران سال دیگر نیز به همین مسیر ادامه می‌دهد، اما تدارک نمایش میدانی هم می‌تواند از کارهای فرهنگی هیات باشد و اتفاقا برای نوجوانان هیاتی جذابیت دارد.

نمایش میدانی تنهاتر از مسیح تاکنون توانسته میزبان برخی از مداحان صاحب‌نام کشور و سخنرانان برجسته‌ای باشد. واکنش این چهره‌های دینی و فرهنگی به اجرای نمایش چه بوده است؟

از افتخارات ما این است که مداحان بزرگ و سخنرانان مطرحی به تماشای تنهاتر از مسیح نشسته‌اند و موجب خوشحالی ماست که نظرات مثبتی به کلیت اثر داشته‌اند. به‌عنوان نمونه حاج‌محمود آقای کریمی نه‌تنها مخاطب نمایش شدند، بلکه روضه‌هایی که در نمایش شنیده می‌شود، با صدای حاج‌محمود است در واقع وی قصه‌گو و روایتگر نمایش محسوب می‌شود. اسامی بزرگانی که به دیدن نمایش آمدند بسیار است، اما خاطرم هست که مداح حنیف طاهری، استاد علی انسانی و... تنهاتر از مسیح را تماشا کردند و خدا را شکر نظرات مثبتی داشتند.

آیا در برگزاری و طراحی نمایش میدانی به تعزیه و ویژگی‌های اجرایی و روایی آن نیز گوشه چشمی دارید؟

اتفاقا برخی به ما می‌گویند در مواجهه با نمایش‌های میدانی حس می‌کنند مخاطب تعزیه‌ای مدرن و وسیع شده‌اند. گرچه ما دنبال مدرن‌کردن تعزیه نبودیم. به نظرم تعزیه اصول و شیوه‌های منحصر به‌فردی دارد که کاملا با نمایش‌های میدانی ما فرق می‌کند. شاید وجه اشتراک نمایش میدانی که ما روی صحنه می‌بریم با تعزیه در مصورسازی روضه‌های عاشورایی باشد.

در پنجمین سال اجرای «تنهاتر از مسیح» یکی از موضوعات جدیدی که به آن پرداخته شده، جریان یهود و وقایعی است که به‌واسطه اقدامات آنها در طول تاریخ رخ داده است. به‌عنوان طراح برای نمایش بهتر این مفاهیم چه اقداماتی انجام دادید؟

نقطه‌عطف نمایش در تمام دوره‌های اجرا، روایتگری قصه تا رسیدن به واقعه کربلاست. رویکرد این بود که در این دوره از اجرا نقش یهود در شکل‌گیری کربلا و این‌که آیا یزید ریشه‌ای از یهود دارد، نشان بدهیم. البته تحقیقات این بخش را کارگردان انجام داده و ما براساس منابعی که حسن بزرا تهیه کرده بود، طراحی صحنه را انجام دادیم. امسال در شروع نمایش دکوری از کنیسه‌ای مخروبه داریم که از دل آن شیطان بیرون می‌زد. سعی کردیم در اجرای جدید، روی فرم این کنیسه و ایجاد بافت‌ها و انتخاب موادی که دکور را با آن می‌سازیم تمرکز ویژه‌ای داشته باشیم. به این دلیل که لازم بود معماری دورانی که قصه در آن روایت می‌شود به‌صورت نمادین طراحی شود. به همین دلیل حتی شکل سنگ‌هایی را که این کنیسه را شکل می‌داد، مطابق با تاریخ طراحی کردیم. از آنجایی که صحنه نمایش‌های میدانی به صورت پرتابل طراحی می‌شوند، لازم است به شکلی باشند که اهداف اجرا را برآورده کند. در صحنه‌های دیگری از نمایش تنهاتر از مسیح اجرای ضربت خوردن و شهادت حضرت علی(ع) را داشتیم که امسال به نمایش اضافه شده و لازم بود برای این صحنه‌ها طراحی جدید و متناسبی داشته باشیم. در سایر صحنه‌ها تغییرات دکور و صحنه خیلی زیاد نبود و تقریبا شبیه به چهار دوره اجرای قبلی نمایش روی صحنه رفت. امسال یکی از نکات این بود که در برخی صحنه‌ها مانند صحنه‌ای که شیطان از کنیسه بیرون می‌آید، احتیاج داشتیم که فضا به سمت سورئال برود و لازم بود که در طراحی دکورها و فضاسازی، چنین حس و حالی را با تغییرات صحنه‌ای به مخاطب منتقل کنیم. به‌نظرم هر چقدر در نمایش‌هایی که چنین مضامینی را دنبال می‌کنند از غلوآمیز بودن طراحی‌ها فاصله بگیریم، تماشاگر بیشتر پذیرای حال و هوای کار می‌شود و تصاویر نیز دلنشین‌تر و باورپذیرتر می‌شود.

در نمایش‌های میدانی علاوه بر این‌که بازیگران در نوع خود برای باورپذیر کردن صحنه‌ها و محتوای قصه تلاش می‌کنند اما سازهای موجود در صحنه و جلوه‌های بصری عظیم چنین تولیداتی می‌توانند حتی بیش از بازیگران در جذب تماشاگر تاثیرگذار باشند. در مورد تفاوت طراحی صحنه در نمایش میدانی بزرگ و سایر تجربیات خود بگویید.

نمایش میدانی صحنه بزرگی را در اختیار طراح می‌گذارد بنابراین باید در رعایت اندازه دکور و سازه بیشتر دقت کرد. این نکته آن‌قدر مهم است که می‌توان گفت از چالش‌های اصلی طراحی صحنه در نمایش‌های میدانی به‌حساب می‌آید. طراحی صحنه‌هایی در اندازه‌های کوچک یا طرح‌ها و ایده‌های خیلی مفهومی در این نوع اجراها جواب نمی‌دهد. سازه‌ها در نمایش میدانی باید نزدیک به واقعیت ساخته شود تا در صحنه وسیع به چشم بیاید و گم نشود، ضمن این‌که اگر به واقعیت نزدیک نباشد، باورپذیر نخواهد بود و مخاطب آن را پس می‌زند چرا که نمی‌تواند خودش را در آن فضا تصور کند. از سوی دیگر سازه‌ها و دکورها قابلیت جابه‌جایی دارد و در برخی صحنه‌ها باید به‌سرعت با دکور دیگری جایش را عوض کند.

سازه‌ها در نمایش میدانی باید نزدیک به واقعیت ساخته شود تا در صحنه وسیع به چشم بیاید و گم نشود ضمن این‌که اگر به واقعیت نزدیک نباشد، باورپذیر نخواهد بود

پس تغییرات صحنه نمایش‌های میدانی آن هم با این دکورهای عظیم اصلا آسان نیست. به‌عنوان نمونه مسجد کوفه‌ای که در تنهاتر از مسیح ساختیم لته‌هایی با ارتفاع پنج متر دارد. با این‌که این دکورسازی دشوار است، اما قطعا طراحان از اجرای چنین ایده‌هایی لذت می‌برند و عظمت دکورها برای خودمان نیز جذابیت دارد به این دلیل که چالش‌ها موجب پویایی کار طراح صحنه می‌شود.

در نمایش تنهاتر از مسیح اتفاقات خاصی مانند صحنه‌های انفجار و... وجود دارد. چنین رخدادهایی برای یک طراح صحنه چه سختی‌هایی به همراه دارد؟ احتمالا باید الزامات خاصی رعایت شود که این مسأله می‌تواند برای طراح در طراحی سازه‌ها و جنس موادی که انتخاب می‌کند، یک چالش باشد.

برای انتخاب مواد و مصالحی که دکورها را می‌سازد، با گروه جلوه‌های ویژه میدانی تعاملاتی داریم تا به نتیجه‌ای برسیم که اهداف هر دو گروه صحنه و جلوه‌ها برآورده شود. متریال طراحی صحنه و چگونگی جاگذاری آن، فاصله هرآنچه در صحنه‌های انفجار دخیل است و... همه باید به شیوه‌ای چیدمان و طراحی شود که خطری متوجه افراد نباشد و دکور هم آسیب نبیند. از گروه جلوه‌های ویژه برای این مسأله کمک می‌گیریم و نیاز به همکاری مداوم داریم.

آیا در طراحی صحنه نمایش میدانی تنهاتر از مسیح از نگاهی که نمایش آیینی تعزیه به صحنه اجرا دارد هم بهره بردید؟

قطعا این مسأله یکی از نکات مورد توجه ما در طراحی صحنه بود. به نظر من تعزیه میراث گرانبها و نمایشی با تاریخچه کهن و فلسفه مشخص است. به‌عنوان یک طراح با تعزیه زندگی کرده‌ام و بزرگ شده‌ام. حقیقتا عاشق تعزیه‌ام و فکر می‌کنم هر مخاطبی از تماشای آن لذت می‌برد. بسیاری از مردم ایران نسبت به تعزیه عنایت خاصی دارند و حداقل برای یک‌بار هم که شده به تماشای آن نشسته‌اند. انس و الفت مردم با تعزیه و تمام نشانه‌های آن در ما نهادینه شده است. البته که نمایش تعزیه خارج از قواعد دکور معمول در تئاتر است. تعزیه هیچ‌وقت به شکلی که در تئاتر شاهدش هستیم سراغ دکورسازی نمی‌رود، بلکه هرآنچه مخاطب با آن مواجه می‌شود نماد و نشانه است و همین نکته تعزیه را هنری متمایز و منحصربه‌فرد کرده است. در تعزیه روی لباس و فضاسازی‌ها به رنگ و نشانه توجه شده و ما ناخودآگاه تحت تاثیر این هنر قرار گرفته‌ایم و می‌توان رد پای این تاثیرپذیری را در طراحی‌هایی که انجام می‌دهیم مشاهده کنیم. در نمایش تنهاتر از مسیح هم مواجهه طولانی من با تعزیه تاثیرگذار بوده است. شاید به شکل بیرونی و ملموس نشانه‌ای از صحنه و فضاسازی تعزیه در طراحی صحنه‌ای که انجام دادم دیده نشود یا من برای طراحی مشخصا به تعزیه رجوع نکرده باشم، اما نمی‌توانیم منکر تاثیری شویم که به‌کلی بر ناخودآگاهم گذاشته است.

«تنهاتر از مسیح» و مسأله حقیقت‌گرایی

محمدعرفان صدیقیان
منتقد تئاتر و سینما

نمایش میدانی «تنهاتر از مسیح» این شب‌ها برای پنجمین سال متوالی در بوستان ولایت تهران روی صحنه رفته و با توجه به ویژگی‌های قابل توجهی که از آن سود می‌برد توانسته است مخاطبان بسیاری را در دور تازه اجرا با خود همراه کند. اثری که بروز مؤلفه‌هایی همچون نوع مختصات تولیدی، شیوه ساختاری و شکل روایی در آن باعث شده تا علاوه‌بر جذابیت عمومی، از منظر زیبایی‌شناسی نیز حاوی موارد قابل بحثی باشد. برای بسیاری از مخاطبان، تماشای هرساله این نمایش به‌مثابه یک سوگواری و روضه جمعی عمل کرده و به یک سنت دائمی تبدیل شده است. تنهاتر از مسیح به‌عنوان یک نمایش پرزحمت و فکر شده، تحولی چشمگیر در مفهوم نمایش میدانی ایجاد کرده است. مطابق با اهداف داستانی و کارکردهای درنظر گرفته شده برای این اثر، صحنه در قابی وسیع و سه سویه شکل گرفته و المان‌ها و جزئیات بسیاری را در خود جای داده است. همچنین شیوه صحنه‌پردازی این نمایش به‌گونه‌ای شگفت‌انگیز صورت گرفته و این عنصر از نخستین مواردی است که می‌تواند توجه مخاطبان را به خود جلب کند. برخلاف بسیاری از نمایش‌های مذهبی و آیینی که با تکیه بر تعزیه، گونه نمایش سنتی ایرانی مراحل پرداخت شخصیت‌ها و قصه را شکل می‌دهند، تنهاتر از مسیح رویکردی دیگر در پیش گرفته و با خلاقیت بسیار موفق می‌شود علاوه بر بهره‌گیری از جوهره درونی و شمای ظاهری تعزیه در قالبی دراماتیک، عناصر و کیفیات تئاتر به شیوه کلاسیک را نیز رعایت کرده و با تلفیق موارد یاد شده، اثری درخور توجه پیش‌روی مخاطبان پرتعداد خود قرار دهد. تاکید صرف بر مؤلفه‌های جاری در آیین‌واره‌ها و نمایش‌های سنتی و آیینی با توجه به ذات مینی‌مال نهفته در آنها و همچنین به‌کارگیری از قواعد سنت کلاسیک در تئاتر، هیچ‌یک به‌تنهایی نمی‌توانند اهداف موجود در یک اثر نمایشی مذهبی را برآورده کنند و عوامل تنهاتر از مسیح با هوشمندی بسیار مسیری دیگر در پیش گرفته و با تلفیق این دو شیوه، به‌گونه‌ای متفاوت سعی در جذب مخاطبان جدی تئاتر و همچنین تماشاگر عام داشته‌اند. به علاوه، تنهاتر از مسیح به لحاظ مفهومی و پیامی که حامل آن است نیز دارای اهمیت بسیار زیادی بوده و روی مسأله‌ای حساس و مهم، یعنی دشمنی ریشه‌دار قوم یهود با مسلمانان دست گذاشته است. موضوعی که توجه به بنیان‌های آن اصلی مهم و اساسی است که تا حد زیادی در روزگار معاصر مورد غفلت قرار گرفته و حالا این نمایش میدانی بزرگ، با تاکید و مکثی عمیق روی موضوع، تصویری شفاف و قابل فهم از آن ارائه می‌کند. این دشمنی ریشه‌دار مسأله‌ای است که تا به امروز نیز ادامه پیدا کرده و ناآگاهی بخش زیادی از جامعه نسبت به زمینه‌ها و مبادی آن می‌تواند سبب پدیدآمدن گسست‌های اجتماعی شود. از این منظر تنهاتر از مسیح حکم یک یادآوری تاریخی مهم را داشته و این موضوع را به شکلی گیرا و قابل فهم برای طیف‌های مختلف اجتماعی و در سنین گوناگون بازگو می‌کند. این نمایش میدانی با بهره‌گیری از ساختار روایی منسجم و مطابق با حقیقتی تاریخی، افزون بر نقش آگاهی‌بخش خود، می‌تواند به لحاظ نمایشی سرگرم‌کننده برای عامه مردم نیز مورد پرداخت دقیق قرار بگیرد؛ نمایشی که دقت و زحمت بسیاری صرف اجزای مختلف آن شده است و پس از سال‌ها اجرا، حالا به یک برند شناخته شده و معتبر تبدیل شده که می‌تواند در هر فصل تازه، با پرداخت به نقاط مغفول‌مانده تاریخ اسلام و تشیع، نقشی بیانگر برعهده گرفته و موجب افزایش آگاهی عمومی در جامعه شود. حسن برزا، کارگردان تنهاتر از مسیح با بهره‌گیری از صحنه‌ای سه‌سویه که دشواری‌های بسیاری را به لحاظ ارائه میزانسن و شیوه اجرایی بر اثر تحمیل می‌کند، توانمندی خود را به رخ کشیده و تصویری درخور توجه ارائه می‌کند. اصولا نمایش‌هایی با تولید عظیم، به لحاظ بهره‌گیری از المان‌های بصری جذاب در صحنه، بیش از کارکرد روایی تئاتر، بر ساخت و پرداخت دیداری تکیه دارند اما برزا موفق می‌شود با محوریت یک روایت جذاب و بکر، اثری را خلق کند که علاوه بر وجوه داستان‌گو، دارای ابعاد بصری چشمگیری باشد و ارزش‌های زیبایی‌شناسانه و هنری خاص خود را بازتاب دهد. به بیانی دیگر، المان‌های به‌کار گرفته شده در تنهاتر از مسیح، همگی همسو با وجوه داستان‌گو این اثر سامان یافته‌اند و به همین دلیل است که حتی موسیقی نیز کارکردی چندوجهی پیدا کرده و علاوه بر تحریک و برانگیختن احساس مخاطب و اثرگذاری بر او، دارای نقشی روایتی است. حق‌طلبی و حقیقت‌گرایی از جمله مباحث ازلی و ابدی است که انسان معاصر راهی دشوار را برای رسیدن به آن پیش روی خود دارد. دنیای امروز بیش از هر چیز تحت‌تاثیر حاکمیت رسانه‌هایی جهت‌دار قرار دارد و به همین دلیل رسیدن به حقایق تاریخی اصیل، چندان ساده به نظر نمی‌رسد. تنهاتر از مسیح کوشش‌کرده تا به شکلی داستان‌گو، راوی بخش مهمی از تاریخ پرتلاطم اسلام باشد.

گوش موسیقایی مردم باید اصلاح شود

همایون رحیمیان، رهبر ارکستر ملی ایران با اشاره به نیاز هنرمندان به حمایت در دولت‌ها به فارس گفت: هنرمندان زحمتکشی در این عرصه وجود دارند که تحصیلات این حرفه را دارا هستند که باعث شادی و روح مردم می‌شوند. هرچقدر این افراد بیشتر حمایت شوند در عرصه هنر و موسیقی هم تاثیرگذارتر خواهند بود. وی افزود: تا آنجا که من با هنرمندان در ارتباط هستم و از مشکلات آنها خبر دارم؛ حمایت خاصی از آنها انجام نمی‌شود و در حد حمایت‌های جزئی باقی مانده است. به تمام بخش‌ها باید توجه شود، اما به نظر می‌رسد موسیقی ایرانی به حمایت بیشتری نیاز دارد. در حال حاضر موسیقی پاپ مورد توجه بیشتری است که متاسفانه بیشتر جنبه سرگرمی دارد؛ از نظر گوش موسیقایی، مردم باید به سمت موسیقی اصیل و درست هدایت شوند. هنرستان‌های موسیقی ما تماما دچار مشکل است، این افراد آینده موسیقی هستند. متاسفانه از پیشکسوتان موسیقی در آموزش استفاده نمی‌شود. جوانی را که هنوز خود شاگرد است و به آموزش نیاز دارد، برای تدریس استفاده می‌کنند.

دوستداران نقاشی به «هواخوری» بروند

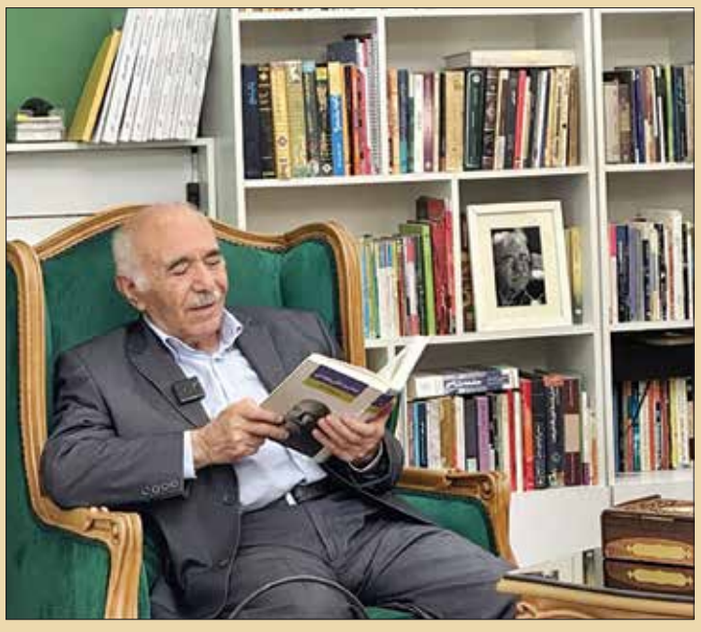
نمایشگاه آثار نقاشی احمد غلامی مهرآبادی با عنوان «هواخوری» تا ۹ شهریور در گالری دنا برپاست.

این نمایشگاه شامل ۲۵ اثر از این هنرمند و به‌نوعی ارجاع به تکنیک قدیمی «قطاعی» است که به روایت و تکنیک امروزی بدل شده است. نمایش‌گردان این نمایشگاه سعید باباوند است.

علاقه‌مندان می‌توانند برای دیدن آثار از روز دوشنبه ۵ شهریور تا جمعه ۹ شهریور به گالری دنا واقع در خیابان قرنی، بالاتر از طالقانی، کوچه سوسن، پلاک ۴ مراجعه کنند.

احمد غلامی مهرآبادی دانش‌آموخته گرافیک است و سال‌ها در عرصه‌های مختلف این حرفه به فعالیت پرداخته و تجربیات متفاوت و گوناگون او در گرافیک دیزاین در حیطه سینما، تئاتر و ادبیات از او طی سه دهه فعالیت حرفه‌ای گرافیک طراحی باتجربه ساخته است. او از دهه ۸۰ رفته‌رفته به سمت هنر نقاشی حرکت کرد تا بی‌واسطه‌تر با مخاطب ارتباط برقرار کند. در این سال‌ها با الهام از خط و پرسپکتیو مینیاتور ایرانی دست به خلق آثاری زد تا به ایجاد جهان شخصی خود نزدیک‌تر شود.

بیانیه خانواده بهمنی در شرح وضعیت این شاعر

خانواده محمدعلی بهمنی طی بیانیه‌ای با شرح وضعیت بیماری این شاعر اعلام کردند، سطح هوشیاری او اندکی افزایش یافته است. در این بیانیه آمده است: «روز چهارشنبه ۳۱ مردادماه ساعت ۹:۲۰ دقیقه شب به صورت ناگهانی توانایی حرکت و تکلم‌شان به‌طور کامل از دست رفت و در همان دقایق اولیه استاد را به بیمارستان تندیس منتقل کردند و با تشخیص پزشک تحت عمل جراحی قرار گرفتند. اگرچه با توجه به شرایط موجود، ریسک جراحی بالا بود، اما خوشبختانه جراحی با موفقیت انجام شد و پس از آن بلافاصله به آی‌سی‌یو منتقل شدند. در روز اول سطح هوشیاری بسیار پایین بود، اما در روزهای بعد با افزایش هر چند اندک سطح هوشیاری، روند درمان ادامه پیدا کرد. ایشان کماکان تحت درمان هستند و امیدواریم به لطف خدا و دعای دوستداران‌شان سلامتی‌شان را به دست بیاورند».